

ОБРАЗОВАТЕЛНИЯТ ЦЕНЗ - НЕОБХОДИМО УСЛОВИЕ ЗА ПОВИШАВАНЕ КАЧЕСТВОТО НА ПРЕДЛАГАНИТЕ УСЛУГИ ОТ АГЕНЦИИТЕ ЗА НЕДВИЖИМИ ИМОТИ В БЪДЕЩИЯ ЗАКОН ЗА ПОСРЕДНИЧЕСКИТЕ УСЛУГИ ПРИ СДЕЛКИТЕ С НЕДВИЖИМИ ИМОТИ

Явор Николов

EDUCATIONAL QUALIFICATION - A NECESSARY CONDITION FOR INCREASING THE QUALITY OF SERVICES OFFERED BY REAL ESTATE AGENCIES IN THE FUTURE LAW ON INTERMEDIARY SERVICES IN REAL ESTATE TRANSACTIONS

Yavor Nikolov

Abstract: This article analyzes the role of educational qualification as a key factor for improving the quality of real estate intermediary services in Bulgaria in the context of the forthcoming Law on Intermediary Services in Real Estate Transactions. The research examines the theoretical foundations of service quality, the current state of the intermediary sector, international regulatory practices, and the evolution of legislative initiatives during the 2022–2025 period. By systematizing the main provisions of the submitted draft laws, the study demonstrates that educational and professional qualification requirements are gradually becoming a central instrument for the professionalization of real estate brokerage activities. The findings confirm that the introduction of an educational qualification threshold is not only a tool for improving service quality but also a prerequisite for strengthening consumer protection, increasing market transparency, and ensuring the sustainable development of the real estate market in Bulgaria.

Key words: educational qualification; real estate broker; service quality; regulation; real estate market

Увод

Пазарът на недвижими имоти е един от структуроопределящите сегменти на съвременната икономика, като посредниците при сделки с недвижими имоти изпълняват ролята на ключов медиатор между продавачи, купувачи, наемодатели и наематели. В условията на нарастваща сложност на сделките, висока стойност на обектите и значителни финансови ангажименти от страна на домакинствата и инвеститорите, качеството на посредническите услуги придобива стратегическо значение. На българския пазар тази дейност дълго време се развива при ограничена регулация и отсъствие на ясно определени професионални стандарти. Липсата на образователни и квалификационни изисквания, на единен публичен регистър и на ефективен контрол създава предпоставки за информационна асиметрия, неетични практики, некомпетентност и несправедлива конкуренция, което води до сериозни рискове за потребителите.

В контекста на подготвяния специален Закон за посредническите услуги при сделки с недвижими имоти нараства значението на въпроса за въвеждане на образователен ценз и професионални изисквания към брокерите. Пазарът на недвижими имоти в България се характеризира

с динамично развитие, стимулирано от урбанизацията, инвестиционния интерес и увеличения брой сделки, но качеството на посредничеството остава силно хетерогенно. Изразената информационна асиметрия – при която клиентите рядко притежават достатъчно знания за правните, финансовите и техническите аспекти на сделките, а посредникът има възможност да влияе върху техните решения – допълнително усилва значението на професионалната компетентност и етичните стандарти.

Настоящата статия разглежда образователния ценз като необходимо условие за повишаване качеството на посредническите услуги на пазара на недвижими имоти в България. Анализират се теоретичните връзки между компетентността на посредника и качеството на услугата, особеностите и проблемите в развитието на посредническия сектор у нас, както и международният опит в регулирането на професията. Специално внимание се отделя на законодателните инициативи в периода 2022–2025 г., които постепенно въвеждат образователни и квалификационни изисквания за упражняване на професията „брокер на недвижими имоти“. Целта на статията е да се аргументира необходимостта от въвеждане на образователен ценз и квалификационни изисквания като условие за повишаване

качеството на посредническите услуги и да се формулират предложения за тяхното нормативно закрепване в бъдещия специален закон.

Качество на услугите и професионална компетентност

Качеството на посредническите услуги при сделки с недвижими имоти се свързва пряко с нивото на професионална компетентност, етичните стандарти и правната култура на посредниците. В своята статия Стефанов и Димитрова (2018) подчертават, че качеството на тези услуги е зависимо от добрата подготовка на персонала, постигната чрез ефективни процедури за набиране и подбор. Класическите модели за оценка на услугите, подчертават ролята на човешкия фактор – знания, умения, поведение и комуникация – като основен носител на възприеманото качество. При посредничеството с недвижими имоти клиентът разчита на експертизата на брокера за достъп до информация, преценка на рисковете и правилно структуриране на сделката.

Изследванията в областта на жилищните пазари и регулацията на посредническите услуги показват, че липсата на минимални професионални стандарти води до задълбочаване на информационната асиметрия и до по-висок риск за потребителите. Професионалната компетентност и образованието са сред основните фактори, влияещи върху коректността на оценките и консултациите при сделки с недвижими имоти, което пряко се отразява върху доверието на клиентите.

Качеството на услугите при посредничество се проявява в надеждност на информацията, прозрачност на процеса, спазване на срокове, етичност, умение за управление на конфликти на интереси и правилно насочване на клиента към компетентни специалисти (нотариус, оценител, кредитен консултант).

Нормативното въвеждане на образователен ценз може да се разглежда като инструмент за:

- редуциране на риска от некоректни практики;
- въвеждане на стандарт на минимални изисквания;
- повишаване на проследимостта и отговорността чрез регистър и дисциплинарни механизми.

Липсата на изискване за специализирано образование при упражняване на посредническа

дейност води до няколко съществени проблема:

- Ниско ниво на компетентност – много посредници нямат познания по правни, икономически или технически аспекти на сделките.
- Неетични практики – липсата на стандарти улеснява навлизането на некоректни участници, което подкопава доверието в професията.
- Нарушаване на потребителски права – погрешна информация, непрозрачни договори и липса на адекватно консултиране често водят до имуществени и правни щети за клиентите.

В страни с развит пазар на недвижими имоти посредническата дейност е регулирана чрез:

- лицензиране;
- задължително образование;
- регистрация в професионални камари;
- периодично обучение и сертификация.

В литературата се подчертава, че липсата на минимални стандарти води до спад в доверието и поява на непрофесионални практики. След направена анкета, са анализирани данните относно нагласите на потребителите на услуги предлагани от агенциите за недвижими имоти, които може да се видят във фигура 1.

Фиг. 1. Нагласи към въвеждането на образователен ценз

Източник: Данни, систематизирани от автора, чрез направена анкета сред потребители на услуги на агенциите за недвижими имоти

Данните, ясно показват че нагласата на мнозинството от потребителите на тези услуги (над 70%), е необходимостта от налагане на задължително образование в сферата със сделки с недвижими имоти. Знания, комуникативност, подготовка, компетентност, са все фактори, които спо-

ред потребителите се ценят и търсят от посредниците и агенциите за недвижими имоти. Повечето респонденти на направеното анкетно проучване считат, че тези знания и умения биха се придобили, чрез обучение във висше учебно заведение в бакалавърски и магистърски програми.

Международен сравнителен анализ на регулациите и образователните изисквания

Международната практика показва значително разнообразие в моделите за регулация на посредниците при сделки с недвижими имоти, но доминираща тенденция е налагането на образователни и квалификационни изисквания, съчетани с лицензиране и продължаващо обучение (вж. табл. 1).

Въз основа на разгледаните модели могат да се разграничат два основни подхода към регулирането на посредничеството – силно лицензи-

раш, при който държавата определя ясни образователни, изпитни и етични изисквания и упражнява пряк надзор, и по-либерален, при който водеща е ролята на професионалните асоциации и саморегулацията. И в двата случая образованието функционира като ключов фактор за достъп до професията и като инструмент за ограничаване на информационната асиметрия между посредници и клиенти.

Международният опит също така показва, че въвеждането на образователен ценз и изисквания за продължаващо обучение за посредници при сделки с недвижими имоти може да повиши качеството на услугите и доверието на клиентите. Включването на такива изисквания в бъдещото законодателство в България би могло да допринесе за професионализацията на сектора и защита на интересите на потребителите.

Таблица 1

Международни модели за регулация на посреднически услуги при сделки с недвижими имоти

Държава	Образователни изисквания	Лицензиране	Продължаващо обучение	Регистър / надзор
САЩ	Специализирани курсове + изпит	Да (щатско ниво)	Задължително	Щатски регулатори
Канада	Специализирани програми	Да (провинциално ниво)	Задължително	Провинциални органи
Швеция	Висше образование	Да	Задължително	Държавен орган
Норвегия	Висше образование	Да	Задължително	Държавен орган
Великобритания	Доброволни професионални програми	Ограничено	Доброволно	Професионални асоциации
Франция	Мин. 2 години висше образование (право, икономика, имоти) или еквивалентен опит	Да – професионална карта (carte professionnelle) от Търговско-промишлената палата	Да – 14 ч./год. или 42 ч. за 3 години (ALUR)	Регистър и контрол от местните ТПП (CCI)
Италия	Завършен признат курс за „agente immobiliare“	Да – изпит и лиценз пред Търговско-промишлената палата	Насърчавано чрез курсове и семинари	Регистър към местната Търговско-промишлена палата
Испания	Различно по региони; в Каталуня, Валенсия и др. – изисквани курсове/квалификация	Частично – регионални регистри и изисквания за вписване	В някои региони – условие за поддържане на регистрацията	Регионални регистри (напр. RAICV) и професионални асоциации
Румъния	Минимум средно/пост средно образование; професията традиционно не е била регулирана	В процес на промяна – проект за въвеждане на задължително обучение и сертифициране	Предвиждат се курсове (≈180 ч.) и периодично обновяване на сертификата	Очакван национален регистър при приемане на специална уредба

Източник: Систематизирано от автора въз основа на международни регулативни практики

Регулация и законодателни инициативи в България

В периода 2022-2025 г. в Народното събрание бяха внесени няколко последователни проекта на Закон за посредническите услуги при сделки с недвижими имоти, които ясно показват стремеж към засилване на регулацията и въвеждане на образователни и професионални изисквания към посредниците. Прави впечатление, че в първия проект се поставя общата рамка на специалния закон, докато последващите варианти развиват по-детайлно модела, предвиждайки разграничение между агенция, брокер и агент, създаване на професионална камара и регистър, както и изисквания за образование, професионална квалификация и правоспособност (вж. табл. 2).

Първоначалните опити за законодателна уредба датират от 2022 г. със законопроекта със сигнатура 47-254-01-116, последван от нов законопроект през 2023 г. със сигнатура 49-354-01-117, внесен на 10.11.2023 г. В него за първи път систематично се въвеждат дефиниции за „Агенция за недвижими имоти“, „посредник“ и „агент“, създава се Камара на посредниците и специален регистър, както и ясни условия за упражняване на дейността, включително изисквания за образование, професионална квалификация и правоспособност.

През 12.12.2024 г. е внесен нов законопроект със сигнатура 51-454-01-29, който до голяма степен запазва структурата на предходния, но е придружен от по-подробен доклад с анализ, оценка и обосновка на необходимостта от специален закон. В доклада изрично се подчертават проблемите, свързани с липсата на изисквания към лицата, предоставящи посреднически услуги, ниската професионална компетентност, от-

съствието на единни стандарти и необходимостта от публичен регистър и надзор върху дейността на посредниците.

В проекта от 2024 г. образователният ценз е заложен като ключово условие за придобиване на правоспособност за „Брокер на недвижими имоти“ и „Агент на недвижими имоти“. Предвиждат се минимално завършено средно образование, професионална квалификация, успешно положен изпит, както и признаване на висше образование по „Недвижими имоти“, икономика, право или архитектура. Така се прави пряка връзка между образованието, професионалната квалификация и правото да се извършва дейност на пазара, което подкрепя тезата за образователния ценз като инструмент за повишаване качеството на услугите.

В законопроекта от 2025 г. със сигнатура 51-554-01-79 от 02.04.2025 г. се предвижда национален публичен регистър на посредниците и механизъм за подновяване на вписването чрез участие в продължаващи професионални обучения.

Паралелно с внасянето на законопроектите се развива и активен обществен дебат. Постъпват становища от професионални сдружения на брокери, работодателски организации, адвокатурата, Нотариалната камара и Комисията за защита на конкуренцията. Част от критиките са насочени към риска от прекомерна регулация, създаване на предпоставки за ограничаване на конкуренцията и повишаване на разходите за крайните потребители, както и към концентрирането на значителни правомощия в една Камара. Въпреки това в повечето становища се признава необходимостта от ясни правила, професионален регистър, образователни и квалификационни изисквания и висока защита на потребителите.

Таблица 2

Основни законодателни инициативи относно посредническите услуги (2022–2025 г.)

Година	Сигнатура на законопроекта	Основен акцент	Статус / особености
2022	47-254-01-116	Първи законопроект за специален закон за посредническите услуги	Начален вариант, поставя рамката на регулацията
2023	49-354-01-117	Детайлна уредба: дефиниции, Камара, регистър, изисквания към агенции и посредници	Широк обществен дебат; критики за свръхрегулация
2024	51-454-01-29	Подробно разписани образователни и квалификационни изисквания; засилен фокус върху качеството на услугите	Развитие и прецизиране на предходния модел
2025	51-554-01-79	Национален регистър към Агенция по вписванията, образователен ценз, професионална отговорност и високи санкции за некоректни практики	Алтернативен проект с акцент върху регистър, квалификация и засилен контрол върху посредниците

Източник: Систематизирано от автора въз основа на внесените в Народното събрание законопроекти

Тази еволюция на законодателните инициативи показва, че законодателят постепенно се ориентира към модел, в който образователният ценз и професионалната квалификация са неотменима част от режима за достъп до професията „брокер на недвижими имоти“. Това съвпада с тенденциите в други държави членки на Европейския съюз и подкрепя извода, че устойчивото повишаване на качеството на посредническите услуги е невъзможно без ясно дефинирани образователни и професионални стандарти.

Анализът на четирите законодателни инициативи показва ясна еволюция от обща рамка на регулация към детайлно и все по-строго уреждане на образователните и професионални изисквания към посредниците. Докато първият проект поставя основите на специалния закон, последващите доразвиват модела като обвързват правото на упражняване на професията с конкретен образователен ценз, квалификация и регистрация. Това потвърждава тенденцията, че устойчивото повишаване на качеството на посредническите услуги се разглежда от законодателя именно през призмата на образованието и професионалните стандарти.

Тази последователност от законодателни усилия очертава логична връзка между нуждата от по-строги правила и стремежа към повишаване на професионалните стандарти. В контекста на международните практики става ясно, че българският законодател постепенно хармонизира регулацията на посредническите услуги с европейските тенденции, като отдава водещо значение на образованието като ключов фактор за качеството на услугите.

Допълвайки общото заключение, направеният преглед на законодателните инициативи от 2022 до 2025 г. показва, че образователният ценз не е периферно, а централно изискване в замисъла на бъдещия закон. Законодателят ясно разпознава връзката между квалификацията на посредника, нивото на предлаганата услуга и защитата на обществения интерес. В този смисъл, образователните изисквания следва да се разглеждат като фундаментален механизъм за гарантиране на професионализъм, устойчивост и доверие на пазара на недвижими имоти в България.

Законодателните предложения през последните години варират по два ключови елемента:

- кой да организира регистрацията, контрола и стандартите (държавен орган срещу саморегулаторна камара);

- как да бъдат дефинирани и доказвани професионалните компетентности (образование, квалификация, опит, изпит, обучение).

Позиции на икономически и браншови организации подчертават риска от прекомерна концентрация на публично-правни функции в частноправен субект и необходимостта от пропорционални изисквания и контрол.

Образователният ценз като механизъм за повишаване качеството

Образователният ценз следва да се разглежда не като самоцелно ограничение на достъпа до професията, а като минимален праг за компетентност, съчетан с ясни и проверими критерии. Дефинирането на образователни изисквания към брокерите на недвижими имоти следва да бъде гарантирано както законово, така и вътрешно в рамките на агенциите чрез длъжностните характеристики, които определят специфичните изисквания за квалификации, знания и умения на заемщите длъжността (Димитрова, 2017). Практически подход е комбиниране на минимално общо образование, професионална квалификация по утвърден държавен образователен стандарт, задължително продължаващо обучение и изисквания за професионална етика и отговорност.

Инвестиционният интерес към недвижимите имоти изисква наличието на добре подготвени посредници, способни да оценяват рисковете и да защитават интересите на страните. Качеството на посредническите услуги е пряко свързано с нивото на доверие в сектора и с дългосрочната му устойчивост. Регулацията на посредническия сектор следва да бъде насочена не само към административен контрол, но и към изграждане на устойчив професионален капацитет чрез образование и квалификация. Правната рамка и институционалният контрол са ключови за ограничаване на нелоялните практики и за повишаване на стандартите в дейността на брокерите (Цветанов, 2024).

Ролята на университетите в изграждането на професионален капацитет

Висшите училища и по-специално икономическите университети, имат ключова роля за изграждането на устойчив професионален капацитет в посредническия сектор. Чрез бакалавърски и магистърски програми по недвижими имоти, финанси, право и бизнес администрация се

формира базата от знания по вещно право, договорни отношения, оценяване на недвижими имоти, маркетинг и управление на риска, която е необходима за качествено упражняване на професията „брокер на недвижими имоти“. В редица български университети, сред които Икономически университет – Варна и УНСС, се развиват специализирани дисциплини и програми, насочени към подготовка на кадри за сектора на недвижимите имоти.

Наред с формалното обучение, университетите могат да играят активна роля и в системата за продължаващо професионално развитие чрез организиране на квалификационни курсове, съвместни програми с професионални асоциации и сертификационни схеми. Така се създава връзка между академичната експертиза и практиката, която подпомага внедряването на добри международни практики и актуални познания за пазарната и нормативната среда. По този начин университетите се превръщат в естествен партньор на държавата и професионалните общности при разработването и прилагането на стандарти за качество и образователен ценз.

Рискове, критични точки и балансиран модел

Въпреки ясно изразените ползи от въвеждането на образователен ценз, в публичния дебат се очертават и рискове, свързани с възможна моноползация, прекомерни бариери за навлизане и формално изпълнение на образователните изисквания без реално повишаване на компетентността. Необходим е балансиран модел на регулация, който да съчетава държавно гарантиран публичен регистър и контрол, участие на професионалната общност в разработването на стандарти и обучителни програми, ясно разграничение между функции по регистрация, обучение и санкциониране, както и пропорционален контрол, насочен към реални вреди. Този модел следва да стъпи върху вече направените предложения в законопроектите и да отчита становищата на професионалните организации, академичната общност и потребителските структури.

Заклучение

Направеният анализ потвърждава, че образователният ценз представлява ключов инструмент за повишаване качеството на посредническите услуги в сектора на недвижимите имоти. Теоретичните модели за качество на услугите,

международният регулативен опит и развитието на българските законодателни инициативи показват, че устойчивото повишаване на качеството и доверието в посредниците е немислимо без ясно дефинирани образователни и професионални стандарти.

Въвеждането на минимални образователни и квалификационни изисквания, съчетани с продължаващо обучение, публичен регистър и пропорционален контрол, създава предпоставки за професионализация на сектора, намаляване на нелоялните практики и по-добра защита на потребителите. В същото време регулативният дизайн трябва да избягва прекомерни бариери за навлизане и концентрация на власт в един субект без достатъчни гаранции за прозрачност и отчетност. Образователният ценз следва да се възприема не като средство за ограничаване на конкуренцията, а като стратегическа мярка за устойчиво развитие и повишено доверие в пазара на недвижими имоти в България.

Въвеждането на образователен ценз в бъдещия Закон за посредническите услуги е не просто административна мярка, а стратегически инструмент за професионализация на сектора. Чрез повишаване на компетентността и качеството на услугите ще бъде постигнато по-високо доверие, по-добра защита на потребителите и устойчиво развитие на пазара на недвижими имоти в България. Образователният ценз следва да се разглежда като фундаментално условие за модернизация и хармонизация на професията с водещите европейски практики.

Образователният ценз и професионалната квалификация са обосновани като необходими (макар и не единствени) условия за повишаване качеството на посредническите услуги. Ефектът им върху качеството е най-силен, когато са обвързани с публична проследимост чрез регистър; продължаващо обучение и стандартизирани компетентности; професионална отговорност и ефективен контрол. Същевременно нормативният дизайн трябва да избягва прекомерни такси, неясни атестации и концентрация на контролни функции в един субект без достатъчни гаранции. Практическият компромис е модел с държавно гарантиран регистър и контрол, в който професионалната общност участва в изработване на стандарти и обучения, но при прозрачни правила и независим надзор.

Литература

АРБИ, (2025) Становище по законопроект, внесен с вх. № 51-454-01-29 от 12.12.2024 г., публикувано на 18.03.2025 г.

(ARBI, (2025) Stanovishte po zakonoproekt, vnesen s vkh. No. 51-454-01-29 ot 12.12.2024 g., published on 18.03.2025.)

Димитрова. М., (2017) Длъжностната характеристика – инструмент при управлението на човешки ресурси в агенциите за недвижими имоти. Сборник с доклади от 32-ра международна научно-практическа конференция „Строително предприемачество и недвижима собственост“, с. 242-252.

(Dimitrova. M., (2017) Dlazhnostnata harakteristika – instrument pri upravlението na choveski resursi v agensiите za nedvizhimi imoti. Sbornik s dokladi ot 32-ra mezhdunarodna nauchno-prakticheska konferentsiya „Stroitelno predpriemachestvo i nedvizhima sobstvenost“, pp. 242-252.)

Национално сдружение брокери на имот (НСБИ), (2025) Становище относно законопроект № 51-454-01-29, публикуван PDF документ в Народното събрание, 29.01.2025 г.

(Natsionalno sdruzhenie brokeri na imoti (NSBI), (2025) Stanovishte otosno zakonoproekt No. 51-454-01-29, published PDF document in the National Assembly, 29.01.2025.)

Национално сдружение на недвижимите имоти (НСНИ), 2024–2025. Публикации и разяснения относно минималния образователен ценз и регулацията на брокерската дейност.

(Natsionalno sdruzhenie na nedvizhimite imoti (NSNI), 2024–2025. Publications and clarifications regarding minimum educational requirements and regulation of brokerage activity.)

Народно събрание на Република България, (2022) Законопроект за посредническите услуги при сделки с недвижими имоти, сигнатура № 47-254-01-116.

(Narodno sabranie na Republika Bulgaria, (2022) Zakonoproekt za posrednicheskite uslugi pri sdelki s nedvizhimi imoti, signature No. 47-254-01-116.)

Народно събрание на Република България, (2023) Законопроект за посредническите услуги при сделки с недвижими имоти, сигнатура № 49-354-01-117.

(Narodno sabranie na Republika Bulgaria, (2023) Zakonoproekt za posrednicheskite uslugi pri sdelki s

nedvizhimi imoti, signature No. 49-354-01-117.)

Народно събрание на Република България, (2024) Законопроект за посредническите услуги при сделки с недвижими имоти, сигнатура № 51-454-01-29.

(Narodno sabranie na Republika Bulgaria, (2024) Zakonoproekt za posrednicheskite uslugi pri sdelki s nedvizhimi imoti, signature No. 51-454-01-29.)

Народно събрание на Република България, (2025). Законопроект за посредниците при сделки с недвижими имоти, сигнатура № 51-554-01-79, внесен на 02.04.2025 г.

(Narodno sabranie na Republika Bulgaria, (2025) Zakonoproekt za posrednitsite pri sdelki s nedvizhimi imoti, signature No. 51-554-01-79, submitted on 02.04.2025.)

Стефанов. Д., Димитрова, М., (2018) „Процедурата за набиране и подбор на персонал – ключов фактор за устойчивото развитие на агенциите за недвижими имоти“. *Управление и устойчиво развитие*, бр. 5, с. 73-78.

(Stefanov. D., Dimitrova, M., (2018) „Protsecurata za nabirane i podbor na personal – klyuchov faktor za ustoychivoto razvitie na agensiите za nedvizhimi imoti“. *Upravlenie i ustoychivo razvitie*, br. 5, pp. 73-78.)

Цветанов, Л., (2024) „Критичен анализ на законопроект на Закон за посредническите услуги при сделки с недвижими имоти“. *Недвижими имоти & Бизнес*, Том VIII (4), с. 214–220.

(Tsvetanov, L., (2024) „Kritichen analiz na zakonoproekt na Zakon za posrednicheskite uslugi pri sdelki s nedvizhimi imoti“. *Nedvizhimi imoti & Biznes*, Vol. VIII (4), pp. 214–220.)

Democratic Center, 2024. 51-454-01-29 – Законопроект за посредническите услуги при сделки с недвижими имоти (публикувани текстове и анализи).

(Democratic Center, 2024. 51-454-01-29 – Zakonoproekt za posrednicheskite uslugi pri sdelki s nedvizhimi imoti (published texts and analyses)

Assist. prof. Yavor Nikolov

University of Economics – Varna,

Department of Business, Investment & Real Estate

77, Knyaz Boris I Blvd., 9002, Varna

E-mail: yavor_nikolov@ue-varna.bg